

ПРОБЛЕМИ БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ ОЧИМА МОЛОДІ

Антипова Аліна Костянтинівна

курсант факультету підготовки
фахівців для підрозділів стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

науковий керівник: д.е.н., доцент

Паршин Юрій Іванович

професор кафедри фінансових
та стратегічних розслідувань ДДУВС

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

На сьогодні в Україні дуже гостро постає питання протидія корупції. Ми можемо спостерігати, що не дивлячись на те, що наша держава намагається протидіяти корупції її кількість не зменшується. Саме тому на нашу думку є доцільним звернутися до методів протидії корупції інших країн.

Так на сьогодні ми можемо спостерігати, що Україна посіла 126 місце з 180 країн світу за рівнем корупції в країні. Саме тому нам просто необхідно замислитись над даним невтішним рейтингом, та почати реформувати систему протидії корупції [1].

Так Швейцарія є країною в якій протидія корупції на сьогодні набула небувалого розквіту. Найцікавіше в даній країні є те, що законодавчо вона не запроваджувала ніяких нормативно правових актів, а лише має декілька законів в Кримінальному кодексі [2].

В законодавстві Швейцарії передбачене покарання за так звані «корупційні» прояви. Тобто можна сказати, що в цій країні незважаючи на те, що законодавча база не дуже розвинута, проте цього досить. Саме тому ми можемо зробити висновок про те, що не важливо наскільки розвинуто законодавче підкріплення важливо, щоб це законодавство в повному обсязі могла протидіяти проявам корупції.

Говорячи про протидію корупції неможливо оминати увагою Бельгію. Ця країна не лише законодавчо закріпила протидію корупції але й продвинулась набагато далі. Бельгія розширила поняття корупції стосовно зловживання владою, не обмежуючись лише кримінальним аспектом, а й залишивши місце для таких понять, як роз'яснення норм, їх нагадування, транспарент-

ність поведінки, що приведе до вироблення кодексу поведінки [3].

Також не можливо не звернути увагу на боротьбу з корупцією в Японії. Так в даній країні немає єдиного кодифікованого акту, котрий би протидіяв корупції. Проте вони мають закони про недопущення корупції в різних нормативно правових актах. Особливу увагу вони приділяють недопущенню корупції у політиків. Саме тому урядовці мають гідну заробітну платню [4].

Отже розглядаючи протидію корупції в Японії можна зробити висновок, що гідна оплата праці зумовлює зменшення корупції в країні. Також ми можемо спостерігати, що не важливе існування окремого нормативно-правового акту для протидії корупції.

Також можна розглянути Німеччину котра в протидії корупції пішла незвичним методом. Так для подолання корупції вона почала залучати громадськість. Так до поліції надходять анонімні повідомлення про корупційні прояви. Саме такий метод набув у Німеччині неабиякої популярності й стало ефективним методом протидії корупційним проявам.

Тож підсумовуючи все вище наведене можна зробити висновок, що неважливо кількість нормативно-правових актів, котрі б склали основу протидії корупції, основним є те чи працюють вони на практиці. Тобто треба міняти не правові норми Українського законодавства щодо протидії корупції, а їх сприйняття та здійснення українським суспільством.

1. Індекс сприйняття корупції. URL: <http://cpi.ti-ukraine.org/#/>

2. Семенов В. Кому по силам победить коррупцию? 2009. 22 декабря Вечерний Харьков. № 143. С. 4.

3. Міжнародний досвід щодо запобігання та протидії корупції [/Офіційний сайт Головного управління державної служби. URL: http://www.guds.gov.ua/control/uk/publish/article;jsessionid=DB048B16283B40E17C8A9DA1E226E0F7?art_id=89386&cat_id=57862.

4. Досвід зарубіжних країн у боротьбі з корупцією. URL: <http://uspishnaukraina.com.ua/strategy/69/244.html>.